

[Christophersen]

re større, men til gengæld vil også kurven for huslejen i den slags byggeri vokse hurtigere; det er der overhovedet ingen diskussion om.

Må jeg så sige noget til hr. Niels Helveg Petersen – jeg var helt bange for, at det radikale venstres ordfører havde mistet interessen for emnet efter at have lyttet til første runde, men det glæder mig, at han stadig er blandt den beskedne kreds af interesserede, vi er i dag. Jeg vil godt sige til hr. Niels Helveg Petersen, at hvis man indfører en obligatorisk forhåndslåneordning, skaber det faktisk store pengepolitiske problemer. For det er rigtigt, at mængden af byggelån falder i banker og sparekasser, og problemet er jo så, at banker og sparekasser dermed får plads under deres udlånsloft til at forøge den samlede mængde udlån; der er nemlig ikke noget udlånsloft ovre på realkreditsiden. Derfor forudsætter en obligatorisk ordning, der har disse virkninger, altså også, at de pengepolitiske myndigheder på en række andre områder foretager reguleringer, bl. a. når det drejer sig om udlånsloftet. Det er noget, som vil skabe problemer, bl. a. fordi de enkelte bankers og sparekassers mængde af byggelån jo er meget, meget forskellig. Det er altså derfor, jeg sagde, at det skabte store vanskeligheder, men det kan vi jo alt sammen få lejlighed til at drøfte i udvalget, det er så udpræget noget, man kan underholde sig med dér.

Til hr. Ole Olsen vil jeg sige, at jeg ikke helt forstår, hvad han mener med, at den skattemæssige behandling af indekslån bør ændres. Jeg kan slet ikke se, hvordan det vil løse de problemer, som jeg har talt om, for jeg går ud fra, at hvis man fortsætter med den nuværende ordning, hvor indvinding af kurstab er skattefri, må det i princippet også gælde for indekslånenes vedkommende. Sådan må jeg i hvert fald opfatte vores skatte-lovgivning, og sådan er det også blevet opfattet de gange, hvor det er blevet drøftet i folketingets boligudvalg at lave disse indekslån. Dér er man hver gang nået frem til, at selv hvis indekstigningen var skattefri, skulle man have en rente på 4–5 pct., for at denne type papirer kunne konkurrere med normale kreditforeningsobligationer. Men hvis hr. Ole Olsens udtalelser skal forstås sådan, at man nu skal til at beskatte indekstigningen, så får man overhovedet ikke nogen til at interessere sig for disse obligationer. Det gør

man nu ikke i forvejen; det bliver staten, der må løfte de 1.400 mill. kr. op hvert eneste år.

Det glæder os alle sammen, at socialdemokratiet er i fuld gang med overvejelserne. Det glædede os, da vi hørte det i december måned, det glædede os, da vi hørte det i oktober, det glædede os, da vi hørte det i sommer, det glædede os, da vi hørte det, da den nye boligminister tiltrådte i februar sidste år, at sådanne overvejelser nu var påbegyndt. Det, vi nu alle sammen er meget optaget af, er naturligvis, hvornår disse overvejelser afsluttes. Det er egentlig det eneste, der interesserer folketinget, og det har socialdemokratiet ikke syntes der var nogen grund til at oplyse noget om. Derfor lægger vi ikke længere så megen vægt på, at man overvejer. Hvad er det, man overvejer? Hvornår er man færdig? Er man lige begyndt? Er man midt inde i det, eller er man i nærheden af afslutningen? Det kan vi ikke få noget som helst at vide om. Jeg tror, det er et dække over, at man ikke ved, hvad man vil; sådan opfatter jeg regeringens holdning til boligpolitikken. Det er muligt, man er uenig, hvad ved jeg. Det er også muligt, man bare ikke kan finde nogen vej ud af problemerne. Det er sørgeligt, for det betyder altså, at vi inden længe kommer i en tidsklemme, og så skaber vi store problemer både for almennyttigt byggeri, for folk, der ejer deres egen bolig, og for folk, der bor i den gamle boligmasse.

Vi nærmer os mere og mere datoer, hvor der skal træffes beslutninger eller være truffet beslutninger. For hver dag det her udskydes, påtager regeringen og socialdemokratiet sig et stort ansvar for, at det bliver sværere at klare.

Langsted (CD):

Det er kun for at fastslå, at jeg aldeles ikke i første omgang har misforstået hr. Kaj Poulsen, selv ikke efter hans andet indlæg. Vi forstår det sådan, at socialdemokratiet stadig har sine overvejelser, og det er selvfølgelig en hæderlig sag stadig at have overvejelser. Jeg sagde før, at det beslutningsforslag, der her foreligger, var en gavnlig indledning til måske at tage boligforhandlingerne op i folketingssalen, hvor de hører hjemme, eller i boligudvalget, hvor de også hører hjemme. Hvilke overvejelser socialdemokratiet har i den forbindelse, interesserer os